

POSTANOWIENIE

Dnia 5 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 5 listopada 2025 r.,

sprawy **K. J.**

oskarżonego z art. 207 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego,

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 12 listopada 2024 r., IV Ka 1269/24,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie

z dnia 29 maja 2024 r., V K 222/23,

p o s t a n o w i ł

1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;

2) zwolnić skazanego **K. J.** od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego;

3) zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. **E. G.** , Kancelaria Adwokacka w S., kwotę 885,6 (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych i sześćdziesiąt groszy), w tym 23 % podatku Vat, za sporządzenie i wniesienie kasacji w charakterze obrońcy z urzędu skazanego **K. J.** ;

4) zasądzić od skazanego na rzecz oskarżycielki posiłkowej **K. J.** 1 zwrot kosztów za sporządzenie odpowiedzi na kasację przez jej pełnomocnika z wyboru w wysokości 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych).

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin — Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z 29 maja 2024 roku, sygn. akt V K 222/23, K. J. został uznany winnym zarzucanych mu czynów tj. popełnionego w S. przy ul. Z. znęcania się psychicznego i fizycznego nad matką K. J. 1 w ten sposób, że wszczynał awantury domowe, podczas których znieważał ją słowami obelżywymi, poniżał, izolował, groził pozbawieniem życia tj. czynu z art. 207 § 1 k.k. oraz popełnionego w okresie od 06 grudnia 2016 roku do 10 września 2021 roku w S. przy ul. Z. znęcania się psychicznego i fizycznego nad siostrą K. J. 1 w ten sposób, że wszczynał awantury domowe, podczas których znieważał ją słowami obelżywymi, poniżał, izolował, groził pozbawieniem życia tj. czynu z art. 207 § 1 k.k. Na podstawie tego przepisu Sąd nadmienionym wyrokiem skazał K. J. na karę roku pozbawienia wolności, zawieszając jej wykonanie na okres próby lat 3 (trzech) i poddał oskarżonego w tym czasie pod dozór kuratora z obowiązkiem pisemnego informowania kuratora o przebiegu okresu próby. Sąd orzekł również o obowiązku zapłaty zadośćuczynienia na rzecz każdej z pokrzywdzonych w wysokości po 3.000 zł.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego, prokuratora i pełnomocników oskarżycielek posiłkowych, Sąd Okręgowy w Szczecinie wyrokiem z 12 listopada 2024 roku, w sprawie IV Ka 1269/24, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok Sądu I Instancji.

Kasację od całego wyroku Sądu odwoławczego wniosła obrońca skazanego. Zarzuciła w niej:

1. rażącą obrazę prawa materialnego, która mogła mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu określonego w przepisie art. 157 k.k. i że działał w ciągu przestępstw względem siostry K. J. mimo faktu, iż siostra oskarżonego na stałe przebywa za granicą i jedynie incydentalnie przyjeżdżała do Polski;

2. rażącą obrazę prawa procesowego co miało istotny wpływ na rozpoznanie sprawy, poprzez naruszenie przepisu art. 433 § 2 w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. polegającego na nierozważeniu zarzutu apelacji dotyczącego obrazy przepisu art. 7 k.p.k.;
3. obrazę przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu - art. 438 § 1 k.p.k.;
4. zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej a wynikającej z art. 41 k.p.k. wobec tego, że istnieje okoliczność, która może budzić uzasadnioną obawę co do bezstronności sędziego orzekającego w sprawie.

W związku z tymi zarzutami obrońca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu II instancji utrzymującego w mocy wyrok Sądu I instancji i uniewinnienie oskarżonego od zarzuconego mu czynu. Obrońca złożyła również wniosek o przyznanie obrońcy z urzędu kosztów obrony udzielonej z urzędu przed Sądem Najwyższym według norm przepisanych i jednocześnie oświadczyła, iż nie otrzymała od oskarżonego ani też od członków jego rodziny żadnego wynagrodzenia za postępowanie przed Sądem Najwyższym.

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Pełnomocnik oskarżycielek posiłkowych również wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście bezzasadna w zakresie zarzutu 4. W pozostałym zakresie kasacja jest niedopuszczalna.

Odnosząc się do zarzutu 4., to został on sformułowany nieprecyzyjnie. Nie został wskazany ani przepis dotyczący podstawy wyłączenia sędziego, która w badanej sprawie nie została zastosowana, ani tożsamość sędziego, którego ten zarzut dotyczy. W toku postępowania został złożony wniosek o wyłączenie sędziego X.Y. zasiadającego w składzie sądu odwoławczego w niniejszej sprawie. W związku z tym, zarzut odczytać należy jako dotyczący tego sędziego.

Rozpoznanie przez tego samego sędziego apelacji w sprawie oskarżonego co do którego rozpoznał apelację w innej sprawie skierowanej przeciwko niemu nie

stanowi bezwzględnej podstawy do jego wyłączenia. Jeśli chodzi natomiast o okoliczności uzasadniające wyłączenie sędziego, mieszczące się w ramach instytucji iudex suspectus, to obrońca nie podała żadnej okoliczności przemawiającej za przyjęciem braku bezstronności tego sędziego. Dlatego trafnie jej wniosek o jego wyłączenie został oddalony i ten zarzut nie może zostać uznany za trafny także w postępowaniu kasacyjnym.

Odnośnie niedopuszczalności pozostałych zarzutów kasacji, to zgodnie z art. 523 § 1, 2 i 4 k.p.k. rażące naruszenie prawa mogące mieć wpływ na treść orzeczenia inne niż naruszenie prawa stanowiące bezwzględną podstawę odwoławczą z art. 439 k.p.k. może stanowić zarzut kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego na jego korzyść tylko wówczas, gdy został on skazany na bezwzględną karę pozbawienia wolności.

Dlatego dopuszczalne było wniesienie jedynie kasacji opartej na ostatnim sformułowanym w kasacji zarzucie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[J.J.]

[a.ł.]